

Posudek vedoucí diplomové práce

JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.

Název práce: Environmentální právní aspekty provozování horolezectví

Autor práce: Nikola Kyloušková

Diplomová práce je zpracována v celkovém rozsahu 78 stran, z toho 66 stran (dle čestného prohlášení autorky 154 964 znaků) vlastního textu. Kromě úvodu a závěru je výklad členěn do šesti částí. První dvě části představují věcný a právní úvod do problematiky – autorka se v nich zabývá vymezením pojmu horolezectví a důvody právní úpravy provozování horolezectví. Třetí část se věnuje institutům z oblasti obecné ochrany přírody a krajiny se vztahem k provozování horolezectví. Jádrem práce je část čtvrtá, která se zaměřuje na právní úpravu provozování horolezectví v územích se zvláštním ochranným režimem. Část pátá doplňuje předchozí výklad analýzou vybraných konkrétních aspektů provozování horolezectví s právní relevancí a část šestá se stručně zabývá právní úpravou odpovědnosti aplikovatelnou v souvislosti s provozováním této činnosti. Práci doplňují seznamy použitých zkratek a zdrojů a povinné součásti (abstrakty a klíčová slova).

Datum odevzdání práce: 30. 1. 2020

Aktuálnost (novost) tématu: Zvolené téma považuji za zajímavé a aktuální. Horolezectví má v České republice dlouhou tradici a – jak autorka uvádí v úvodu práce – počet osob, které se mu aktivně věnují, stále narůstá. Přestože se zpravidla jedná o osoby se vztahem k přírodě a životnímu prostředí obecně, není horolezectví z tohoto pohledu zcela neškodnou aktivitou. Téma lze označit za nové i z pohledu jeho zpracování formou diplomové práce, nejsem si vědoma, že by v posledních deseti letech byla na Právnické fakultě UK zpracována práce se stejným tématem.

Náročnost tématu: Zvolené téma považuji za středně náročné. Jeho výhodou je relativně úzký rozsah (týká se ho pouze několik zákonů z oblasti práva životního prostředí) a absence složitých právně-teoretických otázek, nevýhodou pak skutečnost, že horolezectví jako takové není v České republice samostatně regulováno, autorka tedy musela nejdříve identifikovat jeho právně relevantní aspekty, které následně rozebrala ve světle příslušných předpisů. Jistou komplikací představuje i malé množství odborné právní literatury přímo se vztahující k tématu; tento nedostatek je však do jisté míry kompenzován dostatkem zdrojů vztahujících se k ochraně přírody a krajiny obecně, z nichž mohla autorka při zpracování dílčích otázek čerpat. Celkově zpracování tématu vyžaduje vyšší míru samostatnosti než témata „tradiční“, věnovaná některým z dílčích oblastí či institutů práva životního prostředí.

Hodnocení práce: Práci celkově hodnotím jako povedenou. Je z ní zřejmý autorčin skutečný zájem o zpracovávané téma – autorka je ostatně aktivní horolezkyní, která si sama téma vybrala jako individuální –, a snaha pojednat o všech environmentálně významných aspektech této specifické „činnosti v přírodě“. Ve své práci autorka velmi dobře pracuje s horolezeckou literaturou a právními akty (opatřeními obecné povahy, rozhodnutími) a metodickými dokumenty vydávanými orgány ochrany přírody, čímž kompenzuje nedostatek odborné právní literatury přímo věnované horolezecké tematice. Práce je psána srozumitelným a v dobrém slova smyslu čtivým stylem, objevuje se v ní jen minimum chyb a překlepů, grafická úprava je standardní. Autorka dobře využívá poznámek pod čarou a takřka bezchybně odkazuje na použité zdroje. Struktura práce, postupující od obecného ke konkrétnímu, je srozumitelná, jednotlivé části výkladu na sebe logicky navazují a doplňují se. Z hlediska obsahového kladně hodnotím snahu o komplexnost výkladu, z níž je zřejmé, že problematiku horolezectví a jeho možných negativních environmentálních vlivů autorka skutečně osobně zná, a též kritický přístup, s nímž ke zpracování tématu ve většině případů přistupuje. Práce primárně přináší popis relevantní právní úpravy, autorka však správně upozorňuje na její problémová místa a předkládá vlastní názor na jejich řešení. Některé dílčí aspekty tématu by si možná zasloužily hlubší rozbor (soukromoprávní aspekty provozování horolezectví, otázky odpovědnosti), vzhledem k zaměření a rozsahu práce však lze jejich omezené zpracování považovat za legitimní volbu. Jako celek je práce velmi srozumitelným, kompaktním dílem, které na přiměřeném prostoru představuje problematiku environmentálních právních aspektů provozování horolezectví způsobem, který může být přístupný a zajímavý nejen pro právníky se zájmem o tuto problematiku, ale i pro (poučené) laiky, především samotné horolezce.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené konstatuji, že předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

Témata a otázky k diskuzi při obhajobě:

1. V kapitole 5.4 se autorka zabývá právy vlastníka pozemku ve vztahu k provozování horolezectví a stručně rozebírá příklad obce Tisá, která hledala způsob, jak legálně zpoplatnit vstup do Tiských stěn. Prosím autorku o právní analýzu stávající situace, kdy obec Tisá zpoplatňuje vstup do skal za účelem péče o lokalitu, resp. jejího provozu. Je toto „*omezení pohybu, které nepřím ovlivňuje i provozování horolezectví*“ (str. 58) vůči návštěvníkům vymahatelné, případně na základě čeho?
2. Shrnutí environmentálních právních aspektů tzv. zajištěných cest (*via ferrata*).

V Praze dne 29. února 2020

a

.....
JUDr. Karolina Žákovská, Ph.D.
vedoucí diplomové práce